

[J. M. Pedersen.]

i, for med den rivende udvikling, der foregår på dette område, må vi være klar over, at der skal stadig større og større investeringer til. Da staten allerede er inde i garantiforpligtelser, er det ligeledes ganske naturligt, når SAS står over for at skulle låne et eller andet beløb, at långiverne siger: ja men når staten hidtil har garanteret, vil vi kun låne på betingelse af, at staten også fortsætter med sin garanti frem i tiden.

Da det har vist sig, at staten ikke har lidt noget tab ved sin garanti, har vi ingen betænkeligheder. Når private skal låne penge og går til pengeinstitutterne, siger disse — det ved vi alle sammen —: lad os nu se, hvordan har denne lånsøger klaret sig tidligere? Kan han opfylde de betingelser, vi må opstille for at give et lån? Har han vist at kunne klare sine økonomiske forhold? Har han kunnet svare enhver sit? Er der nogen, der tidligere har lidt tab ved denne låntager? Og når man så konstaterer, at den pågældende hidtil har opfyldt sine forpligtelser, og at bankerne ikke har lidt tab, skrider man så godt som altid til yderligere långivning.

Efter at vi har set, at SAS virkelig har vist sig at være en både levedygtig og i høj grad nødvendig institution, som staten altså ikke hidtil har lidt tab ved, er vi fra vor side velvilligt indstillet over for det foreliggende forslag om en forøgelse af statsgarantien og vil være med til en velvillig behandling af lovforslaget.

Alfred Jensen: Det ærede medlem hr. A. C. Normann gør sig skyldig i en fejlerindring, når han siger, at samtlige partier her i folketinget har været enige om at slutte op bag denne lovgivning om statsgarantien. Det har samtlige partier ikke været enige om; to partier har ikke kunnet gå ind derfor, retsforbundet og Danmarks kommunistiske parti. Retsforbundet kunne ikke gå ind derfor, ej heller da vi sidst behandlede et forslag om udvidet statsgaranti, idet man sagde, at det var en dårlig forretning. Nu hører jeg altså, at man i dag har en anden opfattelse af virksomhedens drift og økonomi.

Den kommunistiske gruppe er gået imod denne statsgaranti, fordi vi har den opfattelse, at det principielt er forkert, at vigtige

opgaver af denne art overlades til private spekulanter. Vi har den opfattelse, at luftfarten er et såre vigtigt anliggende, et anliggende, som kræver en indsats fra samfundets side, og staten har jo også i allerhøjeste grad bidraget i så henseende: halvdelen af aktiekapitalen ejes af staten, hvortil kommer, at staten har betalt 8,3 mill. kr., der ligger på statens hænder som B-aktier. Det vil sige, at staten ejer langt over halvdelen af aktierne i dette foretagende, og det er på denne baggrund ganske urimeligt, at det overlades til en lille kreds af pengeomænd, aktionærer, spekulanter ville jeg sige, at drive dette foretagende. Jeg ved meget vel, at man kan påvise, at der ikke i de senere år er udbetalt dividende til aktionærerne, men forstod jeg det ærede medlem hr. Jensen-Broby ret, så havde man haft stor lyst dertil sidste år; når man alligevel ikke gjorde det, var det, fordi der i andre lande ikke var nogen mulighed for at lade aktionærerne få noget, og derfor holdt man sig tilbage også her. Men ingen kan jo vide, om der ikke netop ad åre bliver mulighed for at betale udbytte til aktionærerne.

Jeg ser ikke bort fra de vanskeligheder, der tårner sig op for SAS, og det var vel egentlig også det, der kom til udtryk i det ærede medlem hr. A. C. Normanns tale, da han sagde, at han ikke var sikker på, om ikke garantien denne gang mere var en realitet end en formalitet. Det vil jeg også tro den kan blive, og man må gå ud fra, at det lune klima, der indtil nu har været for luftfarten, sikkert ikke holder sig fremefter. Vi har jo gang på gang læst om de hindringer, man fra anden side lægger i vejen for SASs forretning og fart, og jeg skulle tro, at disse vanskeligheder bliver større fremefter.

Også ud fra disse betragtninger må vi gå imod, at luftfarten drives som et privat foretagende med statsstøtte. Vi kan ikke gå ind for det, der her er foreslået, hverken for forhøjelse af statsgarantien, for § 2 angående afbetaling på lånet af 1948 eller for forlængelsen af samarbejdet mellem de tre skandinaviske luftfartsselskaber.

Jeg afventer naturligvis med interesse, hvad der vil fremkomme i udvalget af oplysninger, men jeg vil ikke tro, der kommer noget frem, som kan ændre vor op-